

सं पा द की य

डॉक्टरांवरील हल्ले आणि प्रशासकीय असंवेदनशीलता

कल्याण डोंबिवली महापालिकेच्या शास्त्रीनगर रुग्णालयातील डॉक्टर आणि परिचारिकांना (नर्स) झालेल्या मारहाणीची घटना आणि त्यानंतर महापालिका प्रशासनाने दाखवलेली कमालीची उदासीनता ही अत्यंत संतापजनक आणि चिंताजनक आहे. सत्ताधारी पक्षाच्या माजी नगरसेवकाकडून शासकीय रुग्णालयात घुसून वैद्यकीय कर्मचाऱ्यांना बेदम मारहाण केली जाते आणि त्याविरुद्ध तातडीने कोठोर पावले उचलण्याऐवजी महापालिका आयुक्त मृग गिळून गप्प बसतात, यावरून प्रशासकीय यंत्रणेची संवेदनशीलता किती तळाळा गेली आहे हे स्पष्ट होते. याप्रकरणी संबंधित लोकप्रतिनिधीला पोलिसांनी अटक केली असली, तरी या संपूर्ण प्रकरणातील महापालिका आयुक्तांची भूमिका संशयाच्या भोवऱ्यात सापडली आहे. ज्या वैद्यकीय कर्मचाऱ्यांनी संकटसमयी जनतेची सेवा करायची, तेच जर शासकीय रुग्णालयात सुरक्षित नसतील आणि त्यांच्या पाठीशी उभे राहण्यास प्रशासन नकार देत असेल, तर कर्मचाऱ्यांनी काम कसे करावे, हा मोठा प्रश्न आहे. मारहाण झाल्यानंतर हतबल झालेले डॉक्टर आणि परिचारिका जेव्हा महापालिका आयुक्तांकडे न्याय मागण्यासाठी जातात, तेव्हा त्यांना तब्बल तीन तास दालनाबाहेर ताटकळत उभे राहवे लागणे आणि शेवटी भेट नाकारून अतिरिक्त आयुक्तांकडे पाठवले जाणे, हा केवळ पीडित कर्मचाऱ्यांचा नव्हे तर संपूर्ण वैद्यकीय क्षेत्राचा अपमान आहे. रुग्णालयाचे प्रमुख आणि प्रशासनाचे मुख्य जबाबदार व्यक्ती म्हणून आयुक्तांनी स्वतः पुढाकार घेऊन पोलिसात तक्रार दाखल करणे अपेक्षित होते. मात्र, सीसीटीव्ही फुटेज आणि प्रत्यक्षदर्शींचे पुरावे उपलब्ध असतानाही प्रशासनाने दाखवलेला हा ढिसाळपणा अनेक शंकांना वाव देणारा आहे. राजकीय दबावापोटी हे संवेदनशील प्रकरण दाबण्याचा प्रयत्न आयुक्तांकडून झाला का, असा जो गंभीर आरोप आता विरोधी पक्षांकडून केला जात आहे, त्यात तथ्य वाटण्यासारखीच प्रशासनाची एकूण वाटचाल राहिली आहे. शास्त्रीनगर रुग्णालय हे डोंबिवलीतील एक महत्त्वाचे शासकीय रुग्णालय आहे, परंतु तिथे आवश्यक सोयी-सुविधांचा असलेला प्रचंड अभाव आणि सुरक्षेची नसलेली कोणतीही हमी यामुळे अशा घटना वारंवार घडत आहेत. महापालिकेत अनेक वर्षे प्रशासक राजवट असताना आणि शहरासाठी कोट्यवधी रुपयांचा निधी येत असतानाही रुग्णालयांची दुरवस्था का कायम आहे, याचे उत्तर महापालिका प्रमुखांनी देणे गरजेचे आहे. शासकीय कर्मचाऱ्यांवर होणाऱ्या अशा जीवघेण्या हल्ल्यांनंतरही जर वरिष्ठ अधिकारी हलगर्जीपणा करणार असतील, तर अशा अधिकाऱ्यांचीही वरिष्ठ पातळीवरून सखोल चौकशी झाली पाहिजे. वैद्यकीय कर्मचाऱ्यांना सुरक्षित वातावरण देणे ही केवळ रुग्णालयाची नव्हे, तर प्रशासनाची घटनात्मक जबाबदारी आहे आणि ती पा पडण्यात अपयशी ठरणार्या प्रवृत्तीचा निषेध व्हायलाच हावा.

भावगीत

आभाळभर तुझी चाहूल

आभाळभर तुझी चाहूल, रिमझिम गाते गाणे,
थेंबाथेंबात तुझेच नाव, प्रेमाचे मधुर तराणे.
ओल्या या मनफुलांना तुझीच ऊब लाभावी,
तुझ्या हसऱ्या सहवासाने माझी दुनिया फुलावी.

ये ना सख्या!... ये ना सख्या!...
धर पुन्हा माझा हात.
तुझ्याविना या जीवनाला,
नाही कुठली वाट.
रिमझिम... रिमझिम... प्रेम बरसे,
गंध दरवळे, फुले हसे.
तू माझा श्वास, तू माझा ध्यास,
तूच माझा विश्वास.

पहिली सर जेव्हा आली, माती हळवी हसली,
तुझ्या आठवणींची फुले माझ्या अंगणी फुलली.
दवबिंदूच्या आरशामध्ये तुझेच रूप उमलले,
माझ्या प्रत्येक स्वप्नामध्ये तुझेच चांदणे खुलले.

थंड झुकुक अलगद आली, तुझा स्पर्श घेऊन,
मनपाखरू उडत गेले तुझ्या नावाचे गाणे गाऊन.
ढगांच्या त्या कुशीत जणू तुझे हास्य दाटले,
इंद्रधनूच्या प्रत्येक रंगात तुझे प्रेम साठले.

ये ना सख्या!... ये ना सख्या!...
डोळे तुझीच वाट पाहती.
रिमझिम सरींच्या तालावर,
प्रीतीची वीणा गात राहती.

उंबरठ्यावर दीप लावून तुझीच वाट मी पाहू,
संथिप्रकाशाच्या सावलीत तुझेच गीत मी गाऊ.
घरभर तुझा सुगंध, मनभर तुझे हास्य,
तुझ्या एका भेटीमध्ये माझे सारे सौख्य.

नदी म्हणाली सागराला, प्रेम कधी न थांबे,
वारा म्हणाला फुलांना, सुगंध कधी न थांबे.
तसेच आपल्या प्रीतीचे नाते अढळ राहावे,
काळाच्या प्रत्येक वळणावर नव्याने फुलावे.

ये लवकर रे माझ्या सख्या, सोसवेना ही दुरी,
तुझ्या मिठीत विसावू दे ही विरहाची रात्र सारी.
ऋतू बदलतील, दिवस सरतील, तारेही लोपतील,
पण आपल्या प्रेमाची फुले सदैव उमलत राहतील.

पाऊस पडो, वारा वाहो, चंद्र पुन्हा हसावा,
तुझ्या-माझ्या प्रेमाचा दीप सदैव तेवत राहावा.
आभाळभर तुझी चाहूल, मनभर तुझे नाव,
तूच माझी प्रार्थना, तूच माझ्या जीवनाचा भाव.
रिमझिम सरी!... मंद झुकुक!...
प्रीतीची अखंड कहाणी!...

तू, मी आणि हे आभाळ!...
हीच माझी चिरंतन गाणी!..

कवी : पांडुरंग मारुती धुमाळ

संपादकीय

मोशी कचरा डेपो दुर्घटना : '4 दिवसांपासून 8 जण कचऱ्याच्या ढिगाऱ्याखाली अडकले'; मोशी दुर्घटनेवर नातेवाईकांचे गंभीर आरोप

"माझ्या भावाचा मुलगा अक्षय राजू सावंत गेल्या 4 दिवसांपासून येथे अडकून आहे. पहिल्या दिवशी गतीने काम सुरू होतं, पण आता तशा गतीने काम दिसत नाही."

"4 दिवसांपासून काय परिस्थिती आहे, काही कळायला मार्ग नाही. दिवस वाढत आहेत आणि अडकलेले लोक अजूनपर्यंत बाहेर आलेले नाही. आम्ही काय समजायंचं.. आम्ही 4 दिवसांपासून वाट पाहत आहोत."

अक्षयचे काका व्याकुळताने बोलत होते.

मोशीतील कचरा डेपो परिसरात झालेल्या दुर्घटनेत अडकून पडलेल्या लोकांमध्ये अक्षयही आहे. अक्षयचं 2 महिन्यांपूर्वीच लग्न झालेलं आहे.

सुखी संसाराची स्वप्न पाहणारी अक्षयची बायको त्याच्या घरी परतण्याची वाट पाहत आहे. अक्षयच्या नातेवाईकांप्रमाणेच इतर अडकलेल्या लोकांचे नातेवाईकही मागील 4 दिवसांपासून या ठिकाणी आपल्या माणसाची वाट पाहत उभे आहेत.

मोशी कचरा डेपोच्या दुर्घटनेला आता 4 दिवस उलटले असून ढिगाऱ्याखाली अडकून पडलेल्या 8 जणांचा अद्याप पत्ता लागलेला नाही.

दुसरीकडे दुर्घटनास्थळाबाहेर नातेवाईक आपल्या माणसाच्या परतण्याच्या आशेसह डोळे लावून बसले आहेत. त्यांच्या डोळ्यातील अश्रू आणि प्रशासनाच्या संथपणाबाबतचा संताप बरेच काही सांगून जातो.

प्रशासनाचं काम संथगतीने सुरू असून बचावकार्य कुठपर्यंत आलं, सद्यस्थिती काय याबाबत प्रशासनाकडून समाधानकारक उत्तर मिळत नसल्याचं नातेवाईकांचं म्हणणं आहे.

प्रशासनाचा ढिसाळ कारभार याला जबाबदार असल्याचा संताप आणि आरोप ढिगाऱ्याबाहेर थांबलेल्या नातेवाईकांनी केलाय.

अडकलेल्यांना लवकरात लवकर सुखरूप बाहेर काढण्याची मागणीही यावेळी नातेवाईकांकडून केली जात आहे.

नेमकं काय घडलं?

मागील काही दिवसांमध्ये राज्यातील काही भागांत मुसळधार पाऊस बरसला.

अनेक ठिकाणी पूरपरिस्थिती निर्माण होऊन जनजीवन विस्कळीत झाले.

दरम्यान, बुधवारी (8 जुलै) पिंपरी चिंचवड परिसरातील मोशी कचरा डेपो परिसरात ग्राउंड फ्लोअर प्लस 2 मजली (G+2) आरसीसी संरचनेतील कॅन्टीन व कार्यालयाची इमारत पाया खचून कोसळली.

ही घटना दुपारी दीडच्या सुमारास जेवणाच्या वेळेत घडल्याने अनेक कर्मचारी इमारतीच्या ढिगाऱ्याखाली अडकून पडले.

मिळालेल्या माहितीनुसार, यामध्ये अंदाजे 23 नागरिक अडकले होते. घटना घडल्यानंतर सुरुवातीला 5 नागरिक सुखरूप बाहेर पडले. तर, 18 जण अडकून होते.

त्यांना बाहेर काढण्यासाठी तातडीने राष्ट्रीय आपत्ती प्रतिसाद दल (एन डी आर एफ), भारतीय सेना दल, महापालिका अग्निशमन दल, पीएमआरडीए अग्निशमन दल आणि पोलीस प्रशासन यांनी संयुक्तरित्या बचावकार्य सुरू केले.

रात्री 8 च्या सुमारास या पथकाने नातेवाईक आपल्या बाहेर काढले. त्यांना तातडीने उपचारासाठी जवळच्या रुग्णालयात हलविण्यात आले.

त्यानंतर रात्री दीड वाजेपर्यंत आणखी 3 नागरिकांना सुखरूप बाहेर काढण्यात आले आणि उपचारार्थ जवळच्या रुग्णालयात दाखल करण्यात आले.

सद्यस्थितीत 8 जण अडकून पडले असून त्यांना बाहेर काढण्यासाठी प्रयत्न सुरू आहेत. मात्र, हे प्रयत्न पुरेसे नसल्याचं नातेवाईकांचं म्हणणं आहे.

सध्या घटनास्थळी दुर्घटनाग्रस्त इमारतीच्या सभोवतालचा मलबा हटविण्याचे काम सुरू आहे. यासाठी सुखरूप बाहेर काढण्याची मागणीही यावेळी नातेवाईकांकडून केली जात आहे.

नातेवाईकांनी काय म्हटलं?
या दुर्घटनेला 4 दिवस होत आले तरी अद्याप ढिगाऱ्याखाली अडकलेल्यांना बाहेर काढण्यात यश का आलेलं नाही,

असा प्रश्न नातेवाईकांनी उपस्थित केलाय.

यंत्रणा अपुरी पडत असेल तर ती वाढवण्यात का येत नाही, असाही संतप्त प्रश्न नातेवाईकांनी उपस्थित केलाय.

आम्हाला आत जाऊ दिलं जात नाहीये, काम कुठपर्यंत आलं याबाबत कोणतीही माहिती दिली जात नाहीये, अशी नातेवाईकांची तक्रार आहे.

आतमध्ये फक्त आर्मी आणि पोलीस जात आहेत, पण आम्हाला जाऊ दिलं जात नाहीये. शासनाकडून आम्हाला प्रतिसाद किंवा कुठलंही समाधानकारक उत्तर मिळत नसल्याचं नातेवाईकांचं म्हणणं आहे.

ज्या ठिकाणी लोक अडकून पडले तिथे वेळेवर काम का चालू करण्यात आलं नसल्याचा आरोप नातेवाईकांनी केलाय.

तसेच, बचावकार्यात वापरण्यात येत असलेल्या मशीनरी कमकुवत आणि अपुऱ्या असल्याचंही नातेवाईकांनी म्हटलंय.

आम्ही गेल्या 4 दिवसांपासून प्रतीक्षेत आहोत. पण अद्याप काहीच माहिती मिळालेली नाही. अडकलेल्यांना लवकरात लवकर बाहेर काढण्यासाठी प्रशासनाने आणखी प्रयत्न करावे, आवश्यक यंत्रणा, व्यवस्था वाढवावी, अशी मागणी नातेवाईकांनी केली आहे.

कंपनीनं काय स्पष्टीकरण दिलं?

मोशी दुर्घटनेवर अॅनाटॉमी वेस्ट हँडलिंग सेल लिमिटेड कंपनीकडून एक निवेदन जारी करण्यात आलं आहे.

या निवेदानुसार, ही घटना सतत सुरू असलेल्या अतिवृष्टीमुळे घडली. प्रकल्पाच्या बाहेरील कचऱ्याचा ढिगारा मुसळधार पावसामुळे अस्थिर झाला आणि तो प्रशासनाच्या इमारतीवर कोसळल्याने ही दुर्घटना घडल्याचं दिसून येतं.

प्रकल्पात घटना घडली तेव्हा नियोजित देखभाल कामासाठी उत्पादन बंद ठेवण्यात आले होते. त्यामुळे त्यावेळी प्रकल्पात मर्यादित कर्मचारी उपस्थित

होते.

दुर्घटनेनंतर अग्निशमन दल, एनडीआरएफ, भारतीय लष्कर, पिंपरी-चिंचवड महापालिका आणि इतर आपत्कालीन यंत्रणांसह बचावकार्य तातडीने सुरू करण्यात आल्याचं कंपनीने म्हटलं आहे.

जखमींना वैद्यकीय मदत, बचावकार्यात सहकार्य आणि प्रभावित कुटुंबांना आवश्यक ती मदत देण्यास कंपनी कटिबद्ध असल्याचंही निवेदनात नमूद करण्यात आलं आहे.

प्रशासनाकडून काय सांगण्यात आलं?

पिंपरी चिंचवड महानगरपालिका आयुक्त आयुक्त डॉ. विजय सूर्यवंशी यांनी सध्या सुरू असलेल्या बचावकार्याची माहिती दिली.

ते म्हणाले, "ज्या मजल्यावस्ती हे 8 लोक अडकल्याची माहिती आहे, त्याठिकाणी कचरा काढण्याचं काम सुरू आहे. घटनास्थळी सुरू असलेल्या बचावकार्याच्या प्रत्येक घडामोडीवर आम्ही बारकाईने लक्ष ठेऊन आहोत.

बचावकार्यासाठी आवश्यक असलेली सर्व साधनसामग्री उपलब्ध करून देण्यात आली आहे. सद्यस्थितीत 12 मशीनरी काम करत असून आम्ही अजून मशीन मागवत आहोत."
"इमारत एका बाजूने झुकली असल्याने आणि इमारतीचे बांधकाम एका बाजूने ढासळले असल्याने अडचणी येत आहेत. एका बाजूचा मलबा हटविल्यानंतर इमारतीचा जो अस्थिर भाग आहे तो स्थिर झाल्यानंतर आतमध्ये जवानांना प्रवेश करण्यासाठी पुरेसा सुरक्षित मार्ग तयार करून आत अडकलेल्या नागरिकांना सुखरूप बाहेर काढण्याची कार्यवाही केली जाईल."

"या बचावकार्यात सहभागी असलेले राष्ट्रीय आपत्ती प्रतिसाद दल (एनडीआरएफ), भारतीय सेना, महापालिका आणि पीएमआरडीए अग्निशमन दल, पोलीस प्रशासन, आपत्ती व्यवस्थापन विभाग यांनी घटनास्थळाची

फर्दापूर जिल्हा मध्यवर्ती बँकेला आले तब्ब्याचे स्वरूप; गुड्याभर पाण्यातून वाट काढताना ग्राहकांचे अतोनात हाल

पान 1 वरून ->

करवा लागत असल्याने, पाय घसरून पडण्याची आणि अपघाताची मोठी भीती निर्माण झाली आहे.

गटार व्यवस्थेचा अभाव

आणि प्रशासनाचे दुर्लक्ष :

गावातील सांडपाणी आणि पावसाचे पाणी वाहून नेण्यासाठी योग्य गटार व्यवस्था नसल्याने ही गंभीर परिस्थिती ओढवली आहे. "शासन आणि प्रशासन झोपेत आहे," अशी संतप्त प्रतिक्रिया स्थानिक नागरिक देत आहेत. आंतरराष्ट्रीय स्तरावर ख्याती असलेल्या पर्यटन स्थळांशेजारील एका महत्त्वाच्या गावात, जिथे रोज कोट्यवधींची उलाढाल होते, तिथे अशी अवस्था असणे

हे स्थानिक ग्रामपंचायत आणि सार्वजनिक बांधकाम विभागाचे मोठे अपयश मानले जात आहे.

तातडीने उपाययोजना

करण्याची मागणी :

बँकेसमोरील हे साचलेले पाणी तत्काळ उपसून काढावे आणि या समस्यावर कायमस्वरूपी तोडगा काढण्यासाठी पक्क्या गटारांचे बांधकाम करावे, अशी जोरदार मागणी फर्दापूर परिसरातील शेतकरी आणि ग्रामस्थांकडून केली जात आहे. प्रशासनाने वेळीच लक्ष न दिल्यास साचलेल्या पाण्यामुळे डेंग्यू, मलेरिया यासारख्या साथीच्या आजारांचा धोकाही वाढण्याची शक्यता आहे.

यांच्या बॉण्ड विक्री केंद्रावर गेल्या. १०० रुपयांच्या अधिकृत किमतीच्या बॉण्डसाठी शैला बोन्हाडे हिने प्रत्येक बॉण्डमागे २० रुपये जास्तीची म्हणजेच एकूण १२० रुपयांची मागणी केली. सर्वसामान्यांची होणारी ही लूट सहन न झाल्याने आणि जास्तीचे पैसे देण्याची इच्छा नसल्याने, या सामाजिक कार्यकर्तीने थेट लाचलुचपत प्रतिबंधक विभागाकडे (ACB) धाव घेऊन तक्रार नोंदवली.

अन अधिकाऱ्यांनी पतीचा दबाव झिडकारला!

कारवाई सुरू असतानाच, आरोपी

शैला बोन्हाडे हिचा पती शशिकांत बोन्हाडे

याने घटनास्थळी येत स्वतःच्या पदाचा

रुबाब दाखवून एसीबीच्या पथकावर

दबाव टाकण्याचा प्रयत्न केला. मात्र,

यांच्या बॉण्ड विक्री केंद्रावर गेल्या. १०० रुपयांच्या अधिकृत किमतीच्या बॉण्डसाठी

शैला बोन्हाडे हिने प्रत्येक बॉण्डमागे २० रुपये जास्तीची म्हणजेच एकूण १२० रुपयांची मागणी केली.

सर्वसामान्यांची होणारी ही लूट सहन न झाल्याने आणि जास्तीचे पैसे देण्याची इच्छा नसल्याने, या सामाजिक कार्यकर्तीने थेट लाचलुचपत प्रतिबंधक विभागाकडे (ACB) धाव घेऊन तक्रार नोंदवली.

अन अधिकाऱ्यांनी पतीचा दबाव झिडकारला!

कारवाई सुरू असतानाच, आरोपी

शैला बोन्हाडे हिचा पती शशिकांत बोन्हाडे

याने घटनास्थळी येत स्वतःच्या पदाचा

रुबाब दाखवून एसीबीच्या पथकावर

दबाव टाकण्याचा प्रयत्न केला. मात्र,

यांच्या बॉण्ड विक्री केंद्रावर गेल्या. १०० रुपयांच्या अधिकृत किमतीच्या बॉण्डसाठी

शैला बोन्हाडे हिने प्रत्येक बॉण्डमागे २० रुपये जास्तीची म्हणजेच एकूण १२० रुपयांची मागणी केली.

सर्वसामान्यांची होणारी ही लूट सहन न झाल्याने आणि जास्तीचे पैसे देण्याची इच्छा नसल्याने, या सामाजिक कार्यकर्तीने थेट लाचलुचपत प्रतिबंधक विभागाकडे (ACB) धाव घेऊन तक्रार नोंदवली.

अन अधिकाऱ्यांनी पतीचा दबाव झिडकारला!

कारवाई सुरू असतानाच, आरोपी

शैला बोन्हाडे हिचा पती शशिकांत बोन्हाडे

याने घटनास्थळी येत स्वतःच्या पदाचा

रुबाब दाखवून एसीबीच्या पथकावर

दबाव टाकण्याचा प्रयत्न केला. मात्र,

यांच्या बॉण्ड विक्री केंद्रावर गेल्या. १०० रुपयांच्या अधिकृत किमतीच्या बॉण्डसाठी

शैला बोन्हाडे हिने प्रत्येक बॉण्डमागे २० रुपये जास्तीची म्हणजेच एकूण १२० रुपयांची मागणी केली.

सर्वसामान्यांची होणारी ही लूट सहन न झाल्याने आणि जास्तीचे पैसे देण्याची इच्छा नसल्याने, या सामाजिक कार्यकर्तीने थेट लाचलुचपत प्रतिबंधक विभागाकडे (ACB) धाव घेऊन तक्रार नोंदवली.

अन अधिकाऱ्यांनी पतीचा दबाव झिडकारला!

कारवाई सुरू असतानाच, आरोपी

शैला बोन्हाडे हिचा पती शशिकांत बोन्हाडे

याने घटनास्थळी येत स्वतःच्या पदाचा

रुबाब दाखवून एसीबीच्या पथकावर

दबाव टाकण्याचा प्रयत्न केला. मात्र,

यांच्या बॉण्ड विक्री केंद्रावर गेल्या. १०० रुपयांच्या अधिकृत किमतीच्या बॉण्डसाठी

शैला बोन्हाडे हिने प्रत्येक बॉण्डमागे २० रुपये जास्तीची म्हणजेच एकूण १२० रुपयांची मागणी केली.

सर्वसामान्यांची होणारी ही लूट सहन न झाल्याने आणि जास्तीचे पैसे देण्याची इच्छा नसल्याने, या सामाजिक कार्यकर्तीने थेट लाचलुचपत प्रतिबंधक विभागाकडे (ACB) धाव घेऊन तक्रार नोंदवली.

अन अधिकाऱ्यांनी पतीचा दबाव झिडकारला!

कारवाई सुरू असतानाच, आरोपी

शैला बोन्हाडे हिचा पती शशिकांत बोन्हाडे

याने घटनास्थळी येत स्वतःच्या पदाचा

रुबाब दाखवून एसीबीच्या पथकावर

दबाव टाकण्याचा प्रयत्न केला. मात्र,

यांच्या बॉण्ड विक्री केंद्रावर गेल्या. १०० रुपयांच्या अधिकृत किमतीच्या बॉण्डसाठी

शैला बोन्हाडे हिने प्रत्येक बॉण्डमागे २० रुपये जास्तीची म्हणजेच एकूण १२० रुपयांची मागणी केली.

सर्वसामान्यांची होणारी ही लूट सहन न झाल्याने आणि जास्तीचे पैसे देण्याची इच्छा नसल्याने, या सामाजिक कार्यकर्तीने थेट लाचलुचपत प्रतिबंधक विभागाकडे (ACB) धाव घेऊन तक्रार नोंदवली.

अन अधिकाऱ्यांनी पतीचा दबाव झिडकारला!

कारवाई सुरू असतानाच, आरोपी

शैला बोन्हाडे हिचा पती शशिकांत बोन्हाडे

याने घटनास्थळी येत स्वतःच्या पदाचा

रुबाब दाखवून एसीबीच्या पथकावर

दबाव टाकण्याचा प्रयत्न केला. मात्र,

यांच्या बॉण्ड विक्री केंद्रावर गेल्या. १०० रुपयांच्या अधिकृत किमतीच्या बॉण्डसाठी

शैला बोन्हाडे हिने प्रत्येक बॉण्डमागे २० रुपये जास्तीची म्हणजेच एकूण १२० रुपयांची मागणी केली.

सर्वसामान्यांची होणारी ही लूट सहन न झाल्याने आणि जास्तीचे पैसे देण्याची इच्छा नसल्याने, या सामाजिक कार्यकर्तीने थेट लाचलुचपत प्रतिबंधक विभागाकडे (ACB) धाव घेऊन तक्रार नोंदवली.

अन अधिकाऱ्यांनी पतीचा दबाव झिडकारला!

कारवाई सुरू असतानाच, आरोपी

शैला बोन्हाडे हिचा पती शशिकांत बोन्हाडे

याने घटनास्थळी येत स्वतःच्या पदाचा

रुबाब दाखवून एसीबीच्या पथकावर

दबाव टाकण्याचा प्रयत्न केला. मात्र,

यांच्या बॉण्ड विक्री केंद्रावर गेल्या. १०० रुपयांच्या अधिकृत किमतीच्या बॉण्डसाठी

शैला बोन्हाडे हिने प्रत्येक बॉण्डमागे २० रुपये जास्तीची म्हणजेच एकूण १२० रुपयांची मागणी केली.

सर्वसामान्यांची होणारी ही लूट सहन न झाल्याने आणि जास्तीचे पैसे देण्याची इच्छा नसल्याने, या सामाजिक कार्यकर्तीने थेट लाचलुचपत प्रतिबंधक विभागाकडे (ACB) धाव घेऊन तक्रार नोंदवली.

अन अधिकाऱ्यांनी पतीचा दबाव झिडकारला!

कारवाई सुरू असतानाच, आरोपी

शैला बोन्हाडे हिचा पती शशिकांत बोन्हाडे

याने घटनास्थळी येत स्वतःच्या पदाचा

रुबाब दाखवून एसीबीच्या पथकावर

